

VÉG(R)E

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 14. szám, 2020. április 3.

Az úgy-ahogy gondolkodni képes emberek többsége pár hete majdnem elejtette a poharat, amikor azt hallotta, hogy az utolsó tíz év kormányzati tette századunk legsikeresebb időszak. Lassan már szinte semmi értelme ezeket a paranoiás tüneteket kommentálni. Egyetlen szempont említését azért nem tudom megállni. Az ebbe az időszávba becsúsztató előző századforduló környékén vált igazi világvárossá Budapest. Aprócska túlzással a Bécs-Prága-Budapest tengely mint rövid időre a világ szellemi, művészeti és műszaki életének egyik legjelentősebb – ha nem a legjelentősebb – központja. Ennek a kornak legnemesebb értékeit és számolatlan palotáit igyekszik mostanában szétlopni (sajnos, nem minden esetben csak) a kormányzó elit. De legalább a polgár (jó, én inkább kispolgár) felsóhajtott, innen már nincs tovább. S mint a korabeli sportriporter egy olimpiai aranyból, néhány percig rajongott is: ilyen nincs, ilyen nincs – de mégis van! De mégis van. Az egyszemélyi uralmat a koronavírus farvizén végre, úgymond legálisan, kiküszkődő diktátor hajlamú nagyvezér euforikus állapotában valami olyasmit nyilatkozott, hogy most a magyar történelem legnagyobb vállalkozása következik. A mai viszonyokat valamennyire ismerők sejthetik, ez néhány százalék pénz tologatását jelentheti ide-oda (persze, inkább oda), netán a válsághelyzetben körvonalazódó olasz modell megkínzását. Modern rabigába hajtani a szerencsétlen éhező százezreket, nem kérdés, kiknek a birtokain. Ám elvileg a hatalom mámorában vertikálisan még mindig van tovább. Az eocénig, a jégkorszakig, a mohás térségekig, az őszálatokig. Amíg a háttérben ott ülnek „bölcsek” népünk felkent papjai. Róluk egy hetvenes évek eleji emlék jut gyakran eszembe. Egy moszkvai irodalmi delegáció tagjaként utaztam haza az életveszélyesen imbolygó Tu-104-esen. Az utastérben rajtuk kívül csak nyakig begombolkozott kínai katonák ültek szürke zubbonyban, rezzenetlenül. A kulturális forradalom nevében Albániába repültek megvédeni a demokráciát. Hajrá, Magyarország! Hajrá magyarok!